

Adaptacja dziecka do przedszkola – podstawowe wskazówki by przebiegła łatwiej:

- Czasami trudniej jest rozstać się rodzicowi niż dziecku. Kiedy dorosłemu jest trudno się rozstać, i dziecko to czuje, tym trudniej jest mu uwierzyć, że samo może się rozstać z przyjemnością.
- Jeśli mówisz, że przyjdiesz o danej porze np. „po obiedzie” to spełnij daną dziecku obietnicę, bądź punktualnie, nie spóźniaj się
- Nie mów, że czekasz za drzwiami, dziecko po wyjściu z sali zorientuje się, że Ciebie nie ma
- Nie przedłużaj pożegnań
- Wprowadzaj stały plan dnia, tygodnia.
- Nie podejmuj decyzji o zabraniu dziecka z przedszkola z powodu tego, że ciągle płacze - powrót będzie trudniejszy
- Jeśli dziecko przy mamie płacze i buntuje się lepiej niech odprowadza je tata
- Jeśli wyjątkowo trudno jest się dziecku rozstać, początkowo odbieramy dziecko wcześniej i stopniowo wydłużamy jego pobyt. Niekorzystne jest, by na początku dziecko spędzało w przedszkolu czas od momentu jego otwarcia do zamknięcia.
- Ważne jest, by dziecko było wysłuchane, że jest mu trudno, że tęskni za domem, ważne jest też, by po przedszkolu poświęcić mu swój czas.
- Dbamy o to, by dziecko się wysypiało, by dobrze organizować poranki, bez zbędnego napięcia
- Dziecku, które ma większe umiejętności związane z samoobsługą, czuje się bezpieczniej - dbajmy zatem o naukę podstawowych czynności samoobsługowych.

Pomocne jest:

- Oswojenie dziecka z budynkiem i otoczeniem przedszkola.
- Skorzystanie z możliwości zabrania ze sobą ulubionej zabawki.
- Zawsze uniwersalne: jasne zasady i granice oraz konsekwencje, które dają poczucie bezpieczeństwa i pozwalają dziecku zaadaptować się do zasad przedszkolnych.